

Małgorzata Ładyga

Akademickie inkubatory przedsiębiorczości jako koncepcja wspierania przedsiębiorczości

Ekonomiczne Problemy Usług nr 98, 129-140

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Małgorzata Ładyga

Politechnika Częstochowska

AKADEMICKIE INKUBATORY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI JAKO KONCEPCJA WSPIERANIA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Wprowadzenie

W artykule przedstawiono akademickie inkubatory przedsiębiorczości jako instytucje wspierające biznesową aktywność młodych ludzi nie tylko na starcie do własnej działalności gospodarczej, ale też służące kształtowaniu cech przedsiębiorczych. Dla udowodnienia tej tezy scharakteryzowano istotę i znaczenie przedsiębiorczości, przedstawiono ideę działania inkubatorów, wykorzystywane formy i instrumenty wsparcia oraz wybrane przykłady projektów realizowanych przez uczelniane inkubatory przedsiębiorczości.

1. Istota i znaczenie przedsiębiorczości

Zainteresowanie problematyką przedsiębiorczości trwa od ponad dwustu lat. Mimo długiego okresu badań, w literaturze przedmiotu nadal nie ma spójnej wiedzy z dziedziny przedsiębiorczości¹, jednolitej teorii, a nawet wspólnej definicji. Jest kilka przyczyn ciągłego zainteresowania tą tematyką. Po pierwsze, jest to proces, który wciąż ewoluuje. Zmiany zachodzące w strukturze społeczeństwa i gospodarki, a także w systemach politycznych i kulturowych sprawiają, że przedsiębiorczość nieustannie się zmienia. Ponadto jest to zjawisko złożone, o czym mogą świadczyć jej różne formy i typy. Przedsiębiorczość jest także uznawana

¹ T. Piecuch, *Przedsiębiorczość. Podstawy teoretyczne*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2010, s. 10.

za podstawę rozwoju gospodarczego, a co za tym idzie, rozwoju społeczeństw w ogóle. Przedsiębiorcy odkrywając, podejmując i wykorzystując szanse, tworzą nowe produkty, rynki, miejsca pracy, dobrobyt nie tylko swój, ale również społeczny².

W świetle literatury przedmiotu przedsiębiorczość jest zagadnieniem bardzo obszernym i interdyscyplinarnym. Przedstawiciele różnych dyscyplin naukowych, między innymi ekonomii, socjologii, psychologii, historii gospodarczej, kulturoznawstwa, politologii i prawa, wciąż rozważają nad różnymi jej ujęciami. W tabeli 1 zaprezentowano współczesne definicje przedsiębiorczości wybranych autorów.

Tabela 1

Pojęcie przedsiębiorczość w ujęciu wybranych autorów

Autor definicji	Definicja
J.D. Antoszkiewicz	działalność prowadząca do rozwoju i tworzenia nowych wartości
M. Bratnicki	działanie przedsiębiorcy, w którego efekcie zdobywa on bogactwo, a przy tym zwiększa tempo zmian w gospodarce, wykorzystując swój talent i szczęście
M. Duczkowska-Piasecka	sposób zachowania, którego podstawą jest wiedza (a nie intuicja)
T. Kraśnicka	rodzaj aktywności ludzi (działających indywidualnie lub wewnątrz organizacji) wykorzystujących pojawiające się w otoczeniu okazje, dążących do realizacji przedsięwzięć przynoszących efekty ekonomiczne i/lub pozaekonomiczne ich podmiotom i otoczeniu
J. Machaczka	wszelkiego rodzaju działania zmierzające do uruchomienia nowego przedsięwzięcia
J. Maciej	umiejętności wykorzystywania pomysłów i zasobów niedostrzeganych i niewykorzystywanych przez innych, zmierzające do tworzenia i budowania czegoś nowego praktycznie z niczego
P. McGowan	działalność, charakteryzująca się twórczym myśleniem oraz umiejętnościami organizacyjnymi i planistycznymi, znajdująca odbicie w cechach psychologicznych i zachowaniach poszczególnych osób
T. Pszczółkowski	umiejętność stawiania sobie i innym celów i zadań oraz troszczenia się o ich skuteczną realizację
A.P. Wiatrak	postawa lub proces zachodzących zmian pod wpływem tej postawy

Źródło: opracowanie własne na podstawie F. Kapusta, *Przedsiębiorczość – teoria i praktyka*, Wydawnictwo PASSAT, Poznań–Wrocław 2006, s. 21–22; T. Piecuch, dz.cyt., s. 36–44.

Wielość definicji przedsiębiorczości dowodzi, że jest to pojęcie nie tylko złożone i wieloaspektowe, ale także wciąż ewoluuje, dostosowując swój zakres

² T. Kraśnicka, *Koncepcja rozwoju przedsiębiorczości ekonomicznej i pozaekonomicznej*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej w Katowicach, Katowice 2002, s. 9–11.

pojęciowy do nowych zjawisk społecznych, ekonomicznych i kulturowych. Wielowątkowość tej problematyki determinuje bogactwo poglądów naukowych na jej temat. Podsumowując, można stwierdzić, że przedsiębiorczość jest zjawiskiem powszechnym i naturalnym w dzisiejszym życiu gospodarczym. Najogólniej można przyjąć, że jest ona aktywnością rozumianą jako proces organizowania i prowadzenia działalności gospodarczej, który rozpoczyna się wraz z pomysłem przedsiębiorcy na własny biznes, a kończy na powołaniu samodzielnego przedsiębiorstwa.

Dotychczasowe badania teoretyczne i empiryczne potwierdzają, że przedsiębiorczość ma olbrzymi wpływ na gospodarkę danego kraju. Jej rozwój, rozumiany jako zachęcanie do przejawiania inicjatywy oraz stwarzanie warunków do podejmowania i prowadzenia własnej działalności gospodarczej, przyczynia się do wzrostu społeczno-gospodarczego. Przychylając się do tezy M. Bratnickiego, można przyjąć, że „wchodzimy w erę, gdzie przedsiębiorczość jest nie tyle królem, co dyktatorem życia gospodarczego”³. Młodzi przedsiębiorcy działający w niszach rynkowych, uczestniczący w tworzeniu i rozwoju nowych dziedzin produkcji i usług, pomagają przezwycięzać kryzysy gospodarcze. Wynika stąd konieczność popierania inicjatyw przedsiębiorczych, których efekty mogą obniżyć poziom bezrobocia, a tym samym poprawić jakość życia. Szczególną rolę odgrywa tu sektor małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), których cechy i możliwości sprawiają, że są ważnym ogniwem rozwoju gospodarki rynkowej. Scalają one lokalne zasoby i generują różne formy przedsiębiorczości. Charakterystyczne cechy tego sektora firm, takie jak elastyczność, niska kapitałochłonność, podatność na innowacje, a także możliwość szybkiego uruchomienia nowych produkcji i realizacji niewielkich serii, mają wpływ na efektywność procesów gospodarczych. Działalność MŚP obniża społeczne koszty produkowania, tworzenia nowych miejsc pracy, racjonalnego wykorzystania niezagospodarowanych zasobów, czego efektem jest wzrost gospodarczy regionu i spadek bezrobocia. Małe i średnie przedsiębiorstwa przyczyniają się także do podniesienia poziomu życia nie tylko przedsiębiorców i ich rodzin, ale i lokalnych mieszkańców.

Z rolą, jaką odgrywa przedsiębiorczość w rozwoju społeczno-gospodarczym, wiąże się konieczność weryfikowania i poszukiwania nowych narzędzi jej stymulowania. Nie ulega wątpliwości, że zewnętrzne wsparcie przyspiesza decyzje młodych osób o podjęciu samodzielnej działalności gospodarczej. W ostat-

³ M. Bratnicki, *Przedsiębiorczość i przedsiębiorcy współczesnych organizacji*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej, Katowice 2002, s. 14.

nich latach pod wpływem wzorów z krajów Europy Zachodniej i USA można zauważyć wzrost zainteresowania tematyką przedsiębiorczości na polskich uczelniach. Tworzone są akademickie inkubatory przedsiębiorczości (AIP), mające na celu wspieranie lokalnego rozwoju społeczno-ekonomicznego. Jak podkreśla S. Jankiewicz, powstanie i działalność inkubatorów przy uczelniach wyższych przyczynia się do zaktywizowania studentów w dziedzinie przedsiębiorczości⁴. Inkubatory umożliwiają młodym ludziom zdobycie doświadczenia związanego z prowadzeniem własnej firmy, dzięki czemu są oni lepiej przygotowani do sprawnego funkcjonowania w zmieniającej się rzeczywistości gospodarczej.

2. Akademickie inkubatory przedsiębiorczości (AIP) a rozwój przedsiębiorczości

Zainteresowanie przedsiębiorczością tworzoną przez środowisko uczelniane zaowocowało wypracowaniem koncepcji uczelnianych inkubatorów przedsiębiorczości. Ośrodki te można uznać za najbardziej dynamicznie rozwijające się w ostatnich latach i nadal mające duży potencjał rozwoju. Nowym inicjatywom sprzyjają przede wszystkim klimat medialny, wsparcie z funduszy europejskich i relatywnie niskie nakłady na uruchomienie nowego inkubatora. Można też mówić o swego rodzaju modzie na AIP związanej z aktywnością młodych ludzi, którzy wkraczając na trudny rynek pracy, decydują się na podjęcie własnej działalności gospodarczej. Rozwój inkubatorów jest także związany ze zmianami zachodzącymi w ostatnich latach na polskich uczelniach, polegającymi na wzmacnianiu transferu wiedzy do gospodarki. Od roku 2005 liczba uczelnianych inkubatorów wzrosła ponad trzykrotnie. Pod koniec 2010 roku w Polsce było łącznie 62 inkubatorów, które ze względu na typ i specyfikę funkcjonowania można podzielić na trzy grupy:

- a) działające w ramach Fundacji Akademickich Inkubatorów Przedsiębiorczości (FAIP);
- b) funkcjonujące w ramach państwowych szkół wyższych (najczęściej powiązane z uczelnianymi ośrodkami transferu technologii lub biurami karier);

⁴ *Inkubator instrumentem rozwijania przedsiębiorczości studentów*, red. S. Jankiewicz, Wydawnictwo SORUS, Poznań 2006, s. 7–9.

c) istniejące w ramach parków i inkubatorów technologicznych oraz organizacji studenckich.

Pod koniec 2010 roku w Polsce najliczniejszą grupę tworzyły inkubatory działające w ramach FAIP (31), 20 należało do grupy uczelnianych inkubatorów, natomiast 11 funkcjonowało w strukturach parków i inkubatorów technologicznych oraz organizacji studenckich⁵.

Zakres działania inkubatorów nie jest jednakowy. Różnice dotyczą rodzaju i okresu świadczenia usług. Przygotowanie przedsięwzięcia do samodzielnego funkcjonowania na rynku może obejmować etapy: preinkubacji⁶, inkubacji, akceleracji.

Preinkubacja jest zorientowana na kształtowanie cech przedsiębiorczych i zachęcanie do podjęcia decyzji o założeniu własnej firmy. Kształtuje takie umiejętności, jak twórcze i kreatywne myślenie, innowacyjność, niezależność, zdolności negocjacyjne i komunikacyjne, dostosowania się do zmiennego otoczenia, racjonalnego gospodarowania zasobami oraz aktywność. Edukacja przedsiębiorczości może odbywać się przez:

- a) uczestniczenie we wspólnych zajęciach, indywidualnych konsultacjach z pracownikami naukowymi (będącymi specjalistami w zarządzaniu, marketingu, finansach itp.);
- b) rozwiązywanie rzeczywistych problemów dostarczanych przez firmy już funkcjonujące na rynku;
- c) organizowanie staży i praktyk;
- d) aranżowanie spotkań z przedsiębiorcami i przedstawicielami władz;
- e) prowadzenie badań naukowych;
- f) organizowanie szkoleń i udział w nich⁷.

Młodzi przedsiębiorcy w ramach programu preinkubacji mogą przetestować swój pomysł na biznes w realnych warunkach rynkowych. Mogą też prowadzić własną firmę na zasadzie pionu inkubatora, korzystając z jego osobowości prawnej. Takie rozwiązanie pozwala na założenie nowego biznesu, który formalnie jest komórką innej, większej organizacji, a jednocześnie samodzielnym przedsięwzięciem. Ponadto młodzi przedsiębiorcy oszczędzają czas i koszty związane z zało-

⁵ *Ośrodki innowacji i przedsiębiorczości w Polsce. Raport 2010*, red. K. Matusiak, PARP, Warszawa 2010, s. 59–63.

⁶ Stąd też często w literaturze spotykane jest określenie preinkubatorów.

⁷ S. Jankiewicz, P. Lis, *Koncepcja preinkubatora jako instrumentu wspierającego przedsiębiorczość społeczeństwa*, w: *Inkubator instrumentem rozwijania przedsiębiorczości...*, s. 92–94.

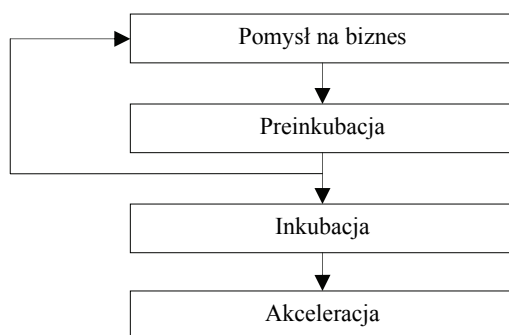
zeniem własnej firmy (np. brak obowiązku opłacania składki ZUS, możliwość korzystania z programów pomocowych dla osób, które nie prowadzą działalności gospodarczej przez pewien okres wstecz). Młody przedsiębiorca zyskuje osobowość prawną, a tym samym może działać jak normalna firma bez konieczności jej fizycznej rejestracji. Naturalnym zakończeniem etapu preinkubacji jest powołanie do życia podmiotu gospodarczego o własnej osobowości prawnej. Inkubator zorientowany na wspieranie nowych firm w osiągnięciu dojrzałości i zdolności do samodzielnego funkcjonowania na rynku może oferować:

- a) udostępnienie odpowiedniej do potrzeb firmy przestrzeni niezbędnej do prowadzenia działalności gospodarczej;
- b) dostarczenie usług wspierających biznes (doradztwo finansowe, marketingowe, prawne, organizacyjne i technologiczne);
- c) pomoc w pozyskiwaniu źródeł finansowania;
- d) kształtowanie odpowiedniego klimatu do podejmowania i rozwoju nowo powstałych przedsięwzięć (wykorzystując efekt synergii);
- e) ułatwianie kontaktów biznesowych z instytucjami otoczenia biznesu⁸.

Program inkubacji wspiera przedsiębiorstwa w pierwszym okresie ich istnienia (przeważnie do dwóch lat). Umowa między inkubatorem a przedsiębiorstwem określa, w jakiej formie i w jakim zakresie udzielane jest wsparcie. Zadania inkubatora są jednak mniej „opiekuńcze”, ale bardziej „aktywizujące”. Inkubacja może więc obejmować szerszy zakres usług, między innymi akcje informacyjne i promocyjne przedsiębiorczości, mentoring, indywidualne prowadzenie obiecujących projektów przez wybranych opiekunów oraz pomoc w dostępie do infrastruktury laboratoryjnej. W ramach przygotowania do zarządzania firmą młodzi przedsiębiorcy mogą liczyć przede wszystkim na usługi doradcze, szkoleniowe i informacyjne skoncentrowane na rozwoju firmy pod względem księgowości i rachunkowości, dostępu do środków z funduszy europejskich, badania rynku i marketingu, prawa gospodarczego, finansów i podatków, zarządzania biznesem, ochrony własności intelektualnej. Największa różnica między etapami preinkubacji i inkubacji dotyczy podmiotu, któremu wsparcia udzielił akademicki inkubator przedsiębiorczości. Preinkubacji podlega człowiek i jego pomysł na biznes (inkubator udziela osobowości prawnej). W inkubacji uczestniczy natomiast firma zarządzana przez przedsiębiorcę.

⁸ www.parp.gov.pl/files/74/81/106/raport_innowacyjność/pdf, s. 117.

Ostatni etap, w którym może uczestniczyć przedsiębiorstwo, to akceleracja, określana jako faza stabilizacyjna lub wzrostu. Inkubator zwykle pełni rolę pośrednika między firmą a rynkiem kapitałowym (np. bierze odpowiedzialność za znalezienie inwestora). Może także uczestniczyć w rozwoju pracowników firmy (przez umożliwienie nabycia nowych, ważnych dla rozwoju firmy kompetencji), a także wspierać firmę w wejściu na regionalne lub globalne rynki (zadaniem inkubatora może być np. zaprojektowanie średniookresowej ścieżki rozwoju przedsiębiorstwa).

Rysunek 1. Modelowa zależność między poszczególnymi procesami powstawania i rozwoju nowego przedsięwzięcia biznesowego

Źródło: opracowanie własne na podstawie K. Zasiadły, J. Guliński, *Inkubator przedsiębiorczości akademickiej. Podręcznik dla organizatorów i pracowników*, Wydawnictwo Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce, Poznań 2005, s. 11, 55–56.

Modelową zależność między poszczególnymi etapami procesu przygotowywania młodego przedsiębiorcy i jego firmę do samodzielnego funkcjonowania na rynku przedstawiono na rysunku 1. Wśród osób badających przedsiębiorczość akademicką można zauważyć różnice w poglądach na temat zakresu usług, które powinny świadczyć inkubatory. Jedni uważają, że AIP powinien wspierać przedsiębiorców przede wszystkim w fazie preinkubacji, a inni, że głównym zadaniem jest wsparcie w fazie inkubacji, która jest główna dla powodzenia danego biznesu. Praktycy twierdzą jednak, że inkubator może odgrywać obie role, jeśli przyjmie się założenie, że ma dostęp do odpowiednich zasobów rzeczowych, finansowych i ludzkich. Można więc stwierdzić, że zakres działań AIP w fazach preinkubacji i inkubacji może być do siebie zbliżony. Etap preinkubacji, który z założenia

powinien służyć do testowania pomysłów, często jest traktowany jako jeden ze sposobów obniżenia kosztów funkcjonowania firmy. W efekcie procesy preinkubacji i inkubacji często są traktowane jako tożsame⁹.

3. Przykłady projektów wspierających przedsiębiorczość realizowanych przez Fundację Akademickich Inkubatorów Przedsiębiorczości

Fundację AIP powołano w 2004 roku. Od tego czasu realizuje działania mające na celu zmianę dotychczasowych uregulowań prawnych i praktyki życia gospodarczego tak, by sprzyjały one rozwijaniu przedsiębiorczości, a tym samym przyczyniały się do szybszego wzrostu gospodarczego w Polsce. Podejmują one wiele inicjatyw sprzyjających zakładaniu i prowadzeniu firmy przez młodych ludzi oraz promujących przedsiębiorczość jako sposobu na lepsze życie. Osiągnięcie tego celu jest możliwe dzięki, z jednej strony, stworzeniu innowacyjnego systemu w postaci inkubatorów, a z drugiej strony realizacji wielu projektów pobudzających do działania osoby przedsiębiorcze. Poniżej przedstawiono wybrane projekty, które, zdaniem autorki, najlepiej obrazują działania AIP wspierające przedsiębiorczość.

Jedną z inicjatyw była realizowana od 1 września 2007 roku do 30 czerwca 2008 roku kampania dla młodzieży *Wmiksuj się w fundusze europejskie*. Odbiorcami projektu były osoby młode, rozpoczynające karierę zawodową, które znajdując się w trudnej sytuacji na polskim rynku pracy, były zagrożone wyjazdem za granicę w celach zarobkowych, bezrobociem lub nie mogły realizować pomysłów biznesowych z uwagi na brak środków. Kampanię poprzedzono badaniami wskazującymi, że młodzi ludzie mają świadomość, iż fundusze unijne są dużą szansą rozwojową dla polskiej gospodarki, lecz nie wiedzą, na co i na jakich zasadach są przyznawane oraz gdzie i w jaki sposób można o nie aplikować. Była to pierwsza w Polsce ogólnopolska multimedialna kampania informacyjno-promocyjna na temat funduszy UE prowadzona na tak wielką skalę i skierowana do wszystkich grup młodzieży. Jej celem było między innymi przedstawienie możliwości wykorzystania środków UE w Polsce w latach 2007–2013 na projekty związane ze wsparciem aktywności zawodowej i biznesowej oraz poinformowanie o roli Ministerstwa Rozwoju Regionalnego jako instytucji państwowej w kontekście

⁹ K. Zasiadły, J. Guliński, dz.cyt., s. 11, 55–56.

absorpcji i wykorzystania funduszy europejskich, i promowania dobrych praktyk wykorzystania funduszy UE w latach 2004–2006. Organizatorzy kampanii wykorzystali różnego rodzaju media i środki przekazu, by trafić do jak największego grona odbiorców. Akcje informacyjno-promocyjne dotyczące pozyskiwania i wykorzystywania funduszy europejskich oraz podejmowania i prowadzenia własnej działalności gospodarczej przy wsparciu środków z UE obejmowały między innymi stworzenie i kolportaż bezpłatnej, wydawanej co dwa miesiące gazety; uruchomienie infolinii, gdzie eksperci z Centrum Obsługi Projektów Europejskich udzielali odpowiedzi na konkretne pytania; otworzenie tak zwanych przedstawicielstw Krajowej Sieci Informacyjnej UE mieszczących się przy AIP; zorganizowanie cyklu 40 spotkań informacyjnych oraz warsztatów, podczas których przekazywano wiedzę na temat wypełniania wniosków o pozyskanie funduszy i dotacji z UE i krajowych organizacji wspierających biznes¹⁰.

Kolejnym przykładem działań realizowanych przez AIP jest projekt *Zajęcia z przedsiębiorczości*. Inicjatywa powstała na bazie badań przeprowadzonych wśród studentów przez Studenckie Forum Business Centre Club (SF BCC) i Ośrodek Badań Wyborczych, które ujawniły, że niemal połowa respondentów nie zdecydowała się na prowadzenie własnej firmy po ukończeniu studiów, gdyż obawiała się zawilej biurokracji i procedur rejestracyjnych oraz nie miała praktycznej wiedzy o funkcjonowaniu biznesu. Bodźcem do realizacji projektu była także niska ocena poziomu nauczania podstaw przedsiębiorczości w szkołach ponadgimnazjalnych¹¹. Program miał uzupełnić tę lukę przez promowanie wśród młodzieży szkolnej postaw przedsiębiorczych, czyli motywowania do samodzielnego działania, zwiększenia inicjatywy i chęci realizacji własnych pomysłów biznesowych. Projekt, realizowany od 2008 roku, ma postać konkursu przeznaczonego dla młodzieży szkół ponadgimnazjalnych. Jego istotą jest wieloetapowa rywalizacja trzyosobowych zespołów w rozwiązywaniu typowych problemów biznesowych. Organizacja projektu w formie *case study* ma na celu nauczanie młodych twórczej współpracy w grupach, kształtowanie postaw przedsiębiorczego oraz rozwój umiejętności interpersonalnych. Zdaniem organizatorów, tak zaproponowana formuła konkursu maksymalnie przybliży uczestników do rzeczywistych warunków funkcjonowania biznesu i typowych problemów, z którymi

¹⁰ www.wiadomosci24.pl/artukul/wmiksuj_sie_w_fundusze_europejskie_z_aip_52711.html, dostęp 4.05.2012.

¹¹ http://sfbcc.org.pl/Działalność/Kongres_Najlepsze_Zajęcia_z_Przedsiębiorczości/, dostęp 10.04.2012.

spotykają się polscy przedsiębiorcy. Efektem projektu jest także inspiracja i osiągnięcie podstawowej wiedzy, dzięki czemu możliwe jest pokazanie, jak praktycznie i ciekawie można realizować przedmiot uczący podstaw przedsiębiorczości w szkołach ponadgimnazjalnych¹².

Innym przykładem jest organizowany corocznie od 2004 roku *Konkurs na biznesplan*, będący pierwszym projektem AIP, którego celem jest zachęcenie i motywowanie młodych osób do przemyślenia możliwości podjęcia własnej działalności gospodarczej oraz realizowania swoich pomysłów na biznes. Formuła konkursu sprowadza się do przesłania pocztą elektroniczną skrótego opisu planowanego przedsięwzięcia. Następnie pomysły są oceniane przez radę inkubatora i kapitułę konkursu. Najważniejszymi kryteriami oceny jest ich realność i techniczna możliwość realizacji w ramach inkubatora, innowacyjność oraz koszty, jakie musi ponieść inkubator, by urzeczywistnić pomysł na własny biznes. Autorzy najlepiej ocenionych biznesplanów (maksymalnie sto osób) mogą rozpocząć prowadzenie firmy w wybranym inkubatorze, który zobowiązuje się do udostępnienia kompleksowego wsparcia potrzebnego do realizacji pomysłu. Najlepsze projekty są honorowane nagrodami pieniężnymi na realizację biznesplanu: 10 tys. zł za pierwsze miejsce, 5 tys. i 3 tys. zł odpowiednio za miejsce drugie i trzecie. Ponadto laureaci każdej edycji mogą liczyć na promocję swojego projektu w mediach oraz w ramach ogólnokrajowych i regionalnych konferencji¹³. Warto podkreślić, że konkurs jest także formą promocji wśród młodzieży zarówno idei przedsiębiorczości, jak i samej organizacji AIP. Zgłaszane pomysły są z roku na rok coraz bardziej profesjonalne i dotyczą uruchomienia firm opartych na najnowszych technologiach i specjalistycznej wiedzy.

Zakończenie

Akademickie inkubatory przedsiębiorczości są przykładem instytucji, które wspierają szeroko rozumianą przedsiębiorczość wśród młodych ludzi, ułatwiając realizację pomysłów biznesowych. Bez pomocy zewnętrznej nie byłyby one w stanie sprawnie funkcjonować na początku swojego istnienia. Wsparcie finansowe, techniczne, organizacyjne i doradcze ułatwia młodym ludziom start do samodzielnej działalności gospodarczej oraz motywuje ich do dalszego działania.

¹² www.najlepsze-zajecia.pl/, dostęp 14.04.2012.

¹³ www.biznesplan.pl/, dostęp 28.03.2012.

Przedstawione przykłady projektów pokazują, w jaki sposób inkubatory tworzą postawy przedsiębiorcze wśród swoich beneficjentów. Młodzi ludzie mają więc możliwość kształtowania cech, które ułatwią im odnalezienie się w rzeczywistości gospodarczej po zakończeniu współpracy z inkubatorem.

Literatura

- Bratnicki M., *Przedsiębiorczość i przedsiębiorcy współczesnych organizacji*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej, Katowice 2002.
- http://sfbcc.org.pl/Działalność/Kongres_Najlepsze_Zajęcia_z_Przedsiębiorczości/, dostęp 10.04.2012.
- Inkubator instrumentem rozwijania przedsiębiorczości studentów*, red. S. Jankiewicz, Wydawnictwo SORUS, Poznań 2006.
- Jankiewicz S., Lis P., *Koncepcja preinkubatora jako instrumentu wspierającego przedsiębiorczość społeczeństwa*, w: *Inkubator instrumentem rozwijania przedsiębiorczości studentów*, red. S. Jankiewicz, Wydawnictwo SORUS, Poznań 2006.
- Kapusta F., *Przedsiębiorczość – teoria i praktyka*, Wydawnictwo PASSAT, Poznań–Wrocław 2006.
- Kraśnicka T., *Koncepcja rozwoju przedsiębiorczości ekonomicznej i pozaekonomicznej*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej w Katowicach, Katowice 2002.
- Ośrodki innowacji i przedsiębiorczości w Polsce. Raport 2010*, red. K. Matusiak, PARP, Warszawa 2010.
- Piecuch T., *Przedsiębiorczość. Podstawy teoretyczne*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2010.
- www.biznesplany.pl/, dostęp 28.03.2012.
- www.najlepsze-zajecia.pl/, dostęp 14.04.2012.
- www.parp.gov.pl/files/74/81/106/raport_innowacyjność/pdf.
- www.wiadomosci24.pl/artukul/wmiksuj_sie_w_fundusze_europejskie_z_aip_52711.html, dostęp 4.05.2012.
- Zasiadły K., Guliński J., *Inkubator przedsiębiorczości akademickiej. Podręcznik dla organizatorów i pracowników*, Wydawnictwo Stowarzyszenie Organizatorów Ośrodków Innowacji i Przedsiębiorczości w Polsce, Poznań 2005.

**ACADEMIC INCUBATORS OF ENTERPRISE
AS A CONCEPT TO SUPPORT ENTREPRENEURSHIP**

Summary

The article presents the Academic Incubators of Enterprise as an institution supporting the business activity of young people, supporting them not only at the start of their own business, but also shaping entrepreneurial attributes. To prove this thesis, the author characterized the nature and importance of entrepreneurship and presented the idea of incubators. Author described used forms and instruments of support available to young entrepreneurs. Examples of projects undertaken by Academic Incubators of Enterprise are also included in this article.